

der, at de Planer, Forsvarskommissionen havde lagt med Hensyn til Flaadens Størrelse, ikke i Fremtiden kunde fastholdes, og den Udvikling af Forsvaret, som Ministeren kom til at tilraade, gik netop i den Retning som det Forslag, der er vedtaget fra Folkethingets Side og nu er opført paa Finantsloven. (Sesken: Hvad hed han?) Han hed Naasløff. Har det ærede Medlem ikke været tilstede, ligger det sikkert deri, at han har forsvaret en Leilighed, som har været ham given. Det Resultat, siger jeg altsaa, hvortil Krigsministeren kom, gik i samme Retning som det Forslag, der nu er optaget paa Finantsloven. Nu er det muligt, at den daværende Minister har taget fejl. Der har maasse ogsaa været nedsat en senere Kommission. Det forekommer mig, at det ærede Medlem 12te kongevalgte Medlem i sit Foredrag ved Finantslovens 1ste Behandling hentydede dertil, men det ærede Medlem spøiede til, at Resultatet af dens Overveielser ikke forelaa; det ærede Medlem kjendte det ikke, jeg kjender det endnu mindre. Men saa meget tror jeg maa siges, at naar man i det nærværende Diebliff bevilger Midler til en gavnlig Udvikling af vor Marine, men ved Siden deraf kræver, inden man skrider til Bygningen af store eller eet stort Skib, en fornøjet Overveielse af, hvorledes Danmarks fremtidige Forsvar under Hensyn til de Midler, vi dertil kunne anvende, skal være, er det en Forordning, man ikke uden videre kan afvise. Jeg skal respektere den dybe Overbevisning, det ærede Medlem for 10de Kreds har om, hvad der i den Henseende maa være at gjøre, og jeg kan lykønske ham til, at han saa betimelig er kommen til et bestemt Resultat i denne Henseende. Men om Andre ere i Tvivl, tror jeg, det maa tilgives dem, og at der maa gjøres den Indrømmelse, at disse Tvivl ikke ere saa uberettigede, at man behøver at ty til andre Grunde for ret at forklare, hvad der er fket. Jeg yder den Varme, hvormed det ærede 12te kongevalgte Medlem har talt for Bygningen af et Skib, der efter hans Overbevisning vil være Marinen til stor Gavn, den samme Anerkjendelse; jeg kjender og det kjende vi Alle, den varme Interesse, hvormed det ærede Medlem omfatter det Børn, hvoraf han er Medlem, og hvorfor han har arbejdet i saa lang Tid. Men det ærede Medlem vil sikkert ikke tage mig det ilde op, naar vi Andre endnu ikke ere fuldt saa faste i Overbevisningen, og derfor ikke ville følge det ærede Medlem i det Forslag, han har stillet. Jeg vil endogsaa gaa et Skridt videre og bede det ærede Medlem tage under Overveielse — hvis jeg ikke forud vidste, at det var unyttigt, vilde jeg rette en lignende Opfordring til det ærede Medlem for 10de Kreds — om der gjøres Marinen nogen Tjeneste ved, at man under de nærværende Forhold og under den Opfattelse af dette Spørgsmaal, som jeg tror, man maa sige, ikke er ganske uberegtiget, og hvorom der her strides, bringer dette Forslag under Afstemning. Det tror jeg ikke.

Jeg henstiller det inidbertid til det ærede Medlems Overveielse, overbevist om, at han vil forstaa min Opfordring i samme velvillige Aand, hvormed den er given.

Sermed har jeg sagt, hvad der i dette Diebliff ligger mig paa Hjerte angaaende denne Sag; men jeg er paa Grund af en direkte Opfordring fra det ærede Medlem for 10de Kreds desværre nødt til at komme tilbage til et lille Mellemværende fra sidst, hvortil jeg maa udbede mig det høie Things Laalmodighed. I mit Foredrag sidst var jeg nødt til at tage Hensyn til forskellige Udtalelser fra det ærede Medlem for 10de Kreds, og da det ærede Medlem strax efter sit Ord, bemærkede han, at jeg ganske havde misforstaaet ham, han havde ikke brugt de Udtryk, som jeg havde tillagt ham. Jeg har nu faaet Tidenden siden den Tid, og jeg har mine Optegnelser om de Ord, jeg har tillagt det ærede Medlem; jeg skal tillade mig i Kortheit at gjentage disse Ord og konferere dem med Tidenden. Jeg har sagt om det ærede Medlem, at han klagede over et besynderligt Tryk, som hvilede paa Alle, og over det Sastværk, hvormed man nu vilde gaa frem. Spalte 789 viser, at det ærede Medlem har sagt: „— har der i disse Dage hvilet et besynderligt Tryk paa Alle, og hos Alle været en stærk Følelse af, at det er Regjeringens bestemte Villie, at Rigsdagen skal være særberdig den 31te Marts“ der have vi det besynderlige Tryk, og lidt længere næste paa Siden staar der: „— men dette Sastværk vil det dog være ubilligt at forbre —“. Der findes altsaa begge disse Udtryk. Endvidere har jeg tillagt det ærede Medlem den Uttring, at han havde klaget over, at Mange vare komne til ham og havde sagt, at man maatte være saare taalmodig og undgaa Konflikter. Disse Ord findes Spalte 791, hvor han siger, at vi ogsaa dette Aar skulle være saare taalmodige for ikke at komme til at fremkalde nogen Konflikt med det andet Thing. Endvidere bemærkede jeg, at det ærede Medlem blev varmere og varmere og tilsidst kom til at advare imod at dø af Stræk. Dette findes paa Spalte 792. Der staar Ordene: „— falder om og dø af Stræk —“. Endelig paatalte jeg den Udtalelse af det ærede Medlem, at han havde klaget over Regjeringens ringe Gøne til at gennemføre visse Forslag; neberst Spalte 790 staar der, at Regjeringens Gøne til at gennemføre, hvad den anser for nødvendig, er meget væsentlig svækket. Jeg tror saaledes, at Enhver skal indrømme, at hvad jeg har tillagt det ærede Medlem, ikke er Andet end Udtalelser, som virkelig ere fremkomne.

Tuzen: Jeg er mig fuldkommen bevidst, at jeg ikke i, hvad jeg har udtalt, har henvist til Forsvarskommissionens Betræknings i sin Tid, navnlig af den Grund, at Forsvarskommissionen ikke opstillede nogen bestemt Plan for Søvær-